

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KRAJOWA RADA IZBY ARCHITEKTÓW RP

Warszawa, 22 maja 2015 r.

l.dz. 367/KRIA/2015/w

Pan
Dariusz Piasta
Wiceprezes Urzędu Zamówień Publicznych

Działając w imieniu Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej – ustawowego reprezentanta członków samorządu zawodowego architektów - w odpowiedzi na pismo Szanownego Pana Prezesa o numerze UZP/DP/L-ASI/WL/020/45/15 Kw-3704/15 z dnia 17.04.2015r. w sprawie zajęcia stanowiska oraz zgłaszania uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych w ramach konsultacji publicznych (Wykaz prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC 158 i UC 154), realizując zadania powierzone samorządowi zawodowemu architektów, a zwłaszcza zapisów art. 8 ust. 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2013r. poz. 932 z późn. zm.), poniżej przedstawiamy stanowisko Izby Architektów RP w przedmiotowej sprawie.

Analizę projektu zmiany ustawy Prawo zamówień publicznych (wersja z dnia 17.04.2015r.) przeprowadzono w odniesieniu do zagadnień wynikających z doświadczenia i praktyki uczestnictwa członków Izby Architektów RP w procedurach udzielania zamówień publicznych i konkursów, o których mowa w proponowanym akcie prawnym, ze szczególnym uwzględnieniem procedury dotyczącej i opisanej w „Dziale IV Odrębne przepisy dotyczące udzielania zamówień publicznych Rozdział 2 Konkurs” i zapisach pozostałych, odnoszących się do konkursu. Niniejsze stanowisko zostało opracowane w oparciu o opinię Krajowej Rady IARP, Komisji Legislacyjnej działającej przy Krajowej Radzie IARP, jak również Śląskiej Okręgowej Rady Izby Architektów RP, Małopolskiej Okręgowej Rady Izby Architektów RP oraz Wielkopolskiej Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Izba Architektów RP od lat zajmuje się analizą warunków konkursowych zawartych w regulaminach. Wielokrotnie pomija się w nich podstawowy aspekt formalno-prawny, iż **projekt architektoniczny, zarówno koncepcyjny, jak i budowlany, jest dziełem twórczym** podlegającym regulacji ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. 2006.90.631 t. j. z późn. zm.). Szczęólnego podkreślenia wymaga fakt, że rolą architekta przy tworzeniu koncepcji architektonicznej, a następnie projektu budowlanego, jest nie tylko dbałość o zachowanie zasad i przepisów sztuki budowlanej, w tym dotyczących bezpieczeństwa ludzi, ale również o ład przestrzenny i architektoniczny niejednokrotnie uwzględniający dbałość o historię sztuki, a także wyjątkowy i niepowtarzalny wyraz dzieła twórczego. Nierozzerwalnym prawem autora dzieła jest także m.in. sprawowanie nadzoru autorskiego nad realizacją dzieła jako prawo autorskie osobiste – niezbywalne. Architekt na etapie realizacji utworu przez osoby trzecie dokonuje kontroli wykonania czynności technicznych przy realizacji projektu pod względem zgodności z zamysłem twórcy.

Najważniejszym zatem aspektem nowej regulacji ustawy Prawo zamówień publicznych w zakresie projektowania jest, aby procedura wyboru najlepszej koncepcji architektonicznej odbywała się w drodze konkursów, gdzie podstawę stanowi merytoryczna ocena pracy konkursowej przez doświadczonych architektów – sędziów sądu konkursowego. Żadna procedura przetargowa nie zapewni bowiem odpowiedniego poziomu oceny, a następnie wyboru najlepszej pracy projektowej. **Dlatego też Izba Architektów RP wnosi o uwzględnienie obligatoryjności Konkursu, jako procedury przygotowawczej do udzielenia zamówienia publicznego.** Tak postawiona teza nie stoi

w sprzeczności z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady wskazanych w uzasadnieniu do projektu.

Dla czytelności uwagi Izby Architektów RP podzielono w pierwszej kolejności na dotyczące „Działu IV - Odrębne przepisy dotyczące udzielania zamówień publicznych, Rozdział 2 Konkurs” oraz zapisów odpowiednio: trybu negocjacji bez ogłoszenia, uwagi dotyczące zapisów ogólnych odnoszących się do definicji, słownictwa i innych przepisów stosowanych w ustawie, w szczególności w zakresie cyfryzacji.

1. Proponuje się następujące brzmienie Działu IV Rozdziału 2 projektowanej ustawy, wraz ze zmianą chronologii przepisów.

**Rozdział 2
Konkurs**

Art. 182. 1. Konkurs jest przyrzeczeniem publicznym, w którym przez publiczne ogłoszenie zamawiający przyręka co najmniej jedną nagrodę za wykonanie planu lub projektu wybranego przez sąd konkursowy po przeprowadzeniu postępowania konkursowego, przede wszystkim w zakresie twórczych prac projektowych oraz inżynierii finansowej lub przetwarzania danych.

2. W przypadku gdy przedmiotem zamówienia publicznego są twórcze prace projektowe wybór najkorzystniejszej oferty poprzedzany jest konkursem.

3. Przez twórcze prace projektowe należy rozumieć utwory architektoniczne, architektoniczno-urbanistyczne i urbanistyczne mające cechy utworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 t.j. z późn. zm.).

4. Nagrodami, o których mowa w ust. 1 są:

- 1) nagroda pieniężna, lub*
- 2) nagroda pieniężna oraz zaproszenie do negocjacji bez ogłoszenia na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 8, wtedy gdy konkurs poprzedza postępowanie, którego przedmiotem są twórcze prace projektowe.*

Powyższa zmiana wprowadza modyfikację art. 182 projektu ustawy PZP, przede wszystkim w zakresie wprowadzenia obligatoryjności poprzedzenia procedury udzielenia zamówienia publicznego konkursem, w przypadku gdy jego przedmiotem są twórcze prace projektowe. Obowiązek przeprowadzenia konkursów zlikwidowano w 2004 r. poprzez wprowadzenie obecnie obowiązującej ustawy Prawo zamówień publicznych. Choć w poprzednim stanie prawnym obligatoryjność ta występowała przy zamówieniach powyżej 25 tys. euro, należy stwierdzić, iż koniecznym jest - z uwagi na twórczy charakter dzieła architektonicznego, niezależnie od kwoty zamówienia na projekt budowlany – przeprowadzenie konkursów w każdym przypadku zamówienia na twórcze prace projektowe, z uwzględnieniem progu do stosowania ustawy PZP tj. powyżej wartości 127 000,00 zł dla zamówienia publicznego. Wymaga tego interes wszystkich uczestników postępowania, zarówno inwestora – zamawiającego jak i wykonawcy, ale przede wszystkim - interes publiczny. Koncepcja architektoniczna jest początkiem całego procesu inwestycyjnego. Co do zasady, wynikiem konkursu powinien być wybór merytorycznie najlepszej koncepcji, której realizacja doprowadzi do zaspokojenia oczekiwań zamawiającego oraz właściwego kształtowania jakości przestrzeni publicznej. Tymczasem można odnieść wrażenie, że obecnie celem konkursu jest w dużej mierze "sprzedaż" pomysłów i rozwiązań w celu ich swobodnego, ale nie zawsze racjonalnego wykorzystania za najtańszą cenę.

Ponadto na szczególną uwagę zasługuje myląca treść uzasadnienia projektu ustawy, w której stwierdzono, że „regulacje dotyczące konkursu w dużej mierze stanowią powtórzenie dotychczas obowiązujących przepisów ustawy Pzp”, podczas gdy zmieniają w sposób istotny istotę samego konkursu, bezrefleksyjnie i literalnie przepisując zapisy Dyrektywy klasycznej. W tym zakresie,

przede wszystkim podkreślić należy, iż konkurs stanowi przyrzeczenie publiczne.

Przyrzeczenie publiczne to jednostronne zobowiązanie, zgodnie z którym osoba przyrzekająca (zamawiający) zobowiązuje się do świadczenia (nagrody) w zamian za spełnienie określonej czynności. Proponowana treść przepisu, nie uwzględniająca takiej okoliczności prowadzi do stanu prawnego, w którym uczestnicy konkursu nie mają żadnej gwarancji otrzymania nagrody w toczącym się konkursie, pomimo tego, że ich prace spełnią wymagania ogłoszenia o konkursie oraz regulaminu konkursu. Zapis taki będzie mógł być podstawą uznaniowego nie rozstrzygnięcia konkursów przez zamawiającego, pomimo pracy i nakładów poniesionych przez jego uczestników.

Ponadto, celem konkursu nie powinno być nabycie przez zamawiającego planu lub projektu wybranego przez sąd konkursowy, po przeprowadzeniu postępowania konkursowego, lecz wybór najlepszej pracy konkursowej.

Należy zwrócić uwagę, na nieuprawnione użycie słowa „nabycie”, które rodzi poważne wątpliwości interpretacyjne co do intencji projektodawcy. Określenie „nabycie” nie funkcjonuje samodzielnie na gruncie cywilnoprawnym. Nabyć można prawo do czegoś, np. prawo własności, prawo do posiadania rzeczy, umownego korzystania z rzeczy, można również nabyć prawa autorskie majątkowe itd. Z uwagi na wskazaną nieprecyzyjność wskazanego określenia ciężko polemizować z autorem tego zapisu. Bez wątplenia przez nabycie nie będzie rozumiane przeniesienie praw zależnych do dzieła, gdyż taka regulacja wypaczyłaby sens i istotę konkursu, którą jest to, aby projekt jako zamówienie publiczne był wykonywany przez autora najlepszej pracy konkursowej. Jeżeli intencją ustawodawcy było nabycie przez zamawiającego autorskich praw majątkowych, to zapis jest wadliwy pod względem prawnym, gdyż tą regulację wyczerpuje w sposób kompletny ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, zgodnie z którą prawa autorskie majątkowe można przenieść jedynie w formie pisemnej pod rygorem nieważności przy domniemaniu odpłatności. Nabycie autorskich praw majątkowych do projektu poprzez regulację ustawową bez odrębnej pisemnej umowy w tym zakresie jest sprzeczne z art. 17 jak również z art. 41 ust. 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Nie można nabyć praw autorskich majątkowych na podstawie przepisu ustawy tak sformułowanego z uwagi na fakt, że umowa o przeniesienie praw autorskich lub umowa licencyjna obejmuje pola eksploatacji wyraźnie w niej wymienione. Ten nakaz specyfikacji pól eksploatacji jest interpretowany w polskim prawie bardzo rygorystycznie, brak wskazania pól interpretowany jest tak, jakby nie nastąpiło nabycie praw autorskich.

Należy podkreślić, że dla autora pracy konkursowej równie ważnym jak zwycięstwo w konkursie jest etap przygotowania dokumentacji projektowej dotyczącej przedstawionej pracy. Pozwala to zachować ciągłość procesu twórczego, stanowiącego całość przedstawionego założenia. W związku z powyższym, dopiero na etapie zawartej umowy, w skutek negocjacji bez ogłoszenia, powinno dochodzić do przeniesienia praw autorskich do pracy konkursowej oraz wykonanej na jej podstawie dokumentacji projektowej.

Istotą konkursu jest również przyznanie nagrody za wykonanie najlepszych prac konkursowych, nagrody za wykonanie utworu będącego przedmiotem konkursu. Wykonanie pracy projektowej w ramach prowadzonego konkursu wymaga nakładu pracy i poniesienia z tego tytułu kosztów przez uczestników konkursu. Jeżeli strony nie dojdą do porozumienia w zakresie istotnych postanowień umowy, która ma być podstawą realizacji prac projektowych, uczestnik konkursu będzie pozbawiony jakiegokolwiek nagrody za wykonanie najlepszej pracy konkursowej. W związku z tym, proponuje się przepis przewidujący dwa rodzaje nagród. Pierwsza z nich to nagroda pieniężna. Byłaby ona właściwa, w sytuacji, gdy zamawiający nie zamierza przeprowadzać postępowania, którego przedmiotem będzie wykonanie dokumentacji projektowej na bazie wybranej pracy konkursowej. Będzie to dotyczyło tzw. opracowań studialnych. Druga z nagród przewiduje nagrodę pieniężną oraz zaproszenie do negocjacji w trybie negocjacji bez ogłoszenia. Nawet gdyby strony nie doszły do porozumienia w zakresie przyszłej umowy, uczestnikowi konkursu pozostawałaby nagroda pieniężna za włożony wkład pracy w przygotowanie pracy konkursowej.

Art. 183. Przepisy ustawy stosuje się do udzielania konkursów, jeżeli przepisy niniejszego rozdziału tak stanowią.

Z uwagi na powtórzenie regulacji z projektu ustawy – zapis nie wymaga komentarza.

Art. 184. Wartością konkursu jest wartość wszystkich nagród, albo wartość wszystkich nagród oraz szacunkowa wartość zamówienia publicznego na usługi bez podatku od towarów, udzielanego na podstawie art. 60, o ile zamawiający przewidział w ogłoszeniu o konkursie, że po konkursie udzieli takiego zamówienia publicznego.

Proponowana zmiana ma charakter porządkujący poprzez skreślenie odesłania do art. 183 ust. 1 pkt 1 i wskazanie wprost, w jaki sposób określić wartość konkursu, gdy po wyborze najlepszej pracy konkursowej zamawiający zamierza wszcząć postępowanie na usługi dotyczące wybranej pracy w trybie negocjacji bez ogłoszenia.

Art. 185. 1. Organizatorem konkursu jest zamawiający.

2. Zamawiający powołuje sąd konkursowy oraz określa organizację, skład i tryb pracy sądu konkursowego.

3. Sąd konkursowy składa się co najmniej z 5 osób powoływanych i odwoływanych przez zamawiającego.

4. Do członków sądu konkursowego przepisy art. 17 stosuje się odpowiednio.

5. W skład sądu konkursowego wchodzi wyłącznie osoby fizyczne w stosunku do których nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 17. Jeżeli od uczestników konkursu wymagane są szczególne kwalifikacje zawodowe, co najmniej trzy piąte członków sądu konkursowego musi posiadać te same lub równoważne kwalifikacje oraz wiedzę i doświadczenie umożliwiające ocenę prac konkursowych, w tym jego przewodniczący.

6. W przypadku określonym w art. 182 przez szczególne kwalifikacje zawodowe rozumienie się prawo do wykonywania zawodu, o ile odrębne przepisy uzależniają wykonywanie zawodu od posiadania szczególnych kwalifikacji, w szczególności określonych Dyrektywą 2005/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

Proponuje się zmianę ust. 5 poprzez odwołanie się w zdaniu pierwszym bezpośrednio do art. 17. Pozwoli to uniknąć wprowadzania do ustawy nowego pojęcia „osoby fizyczne niezależne od uczestników konkursu”. Skoro ustawa definiuje okoliczności związane z bezstronnością osób wykonujących czynności w postępowaniu po stronie zamawiającego, winno się stosować ten sam aparat pojęciowy.

W zdaniu drugim proponuje się dodać część przepisu w brzmieniu: „oraz wiedzę i doświadczenie umożliwiające ocenę prac konkursowych, w tym jego przewodniczący” Zapis ten ma istotne znaczenie dla pracy sądu konkursowego.

Oprócz kwalifikacji zawodowych, większa część sędziów sądu konkursowego powinna posiadać wiedzę i doświadczenie, które będzie potrzebne do oceny prac konkursowych ze względu na realne możliwości wykonania pracy konkursowej. Sąd konkursowy składający się z minimum 5 osób daje gwarancję fachowej i merytorycznej oceny pracy konkursowej pod warunkiem, iż minimum 3 z 5 osób będą legitymować się prawem do wykonywania zawodu oraz wiedzą i doświadczeniem w tym zakresie. W projektowanym stanie prawnym i faktycznym w skrajnym przypadku przy 3 osobowym sądzie konkursowym tylko jedna osoba miałaby dać rękojmię fachowej oceny wielu prac, które zazwyczaj są składane w konkursach. Jest to kolejne zaprzeczenie podstawowych założeń dla konkursu, którego filarem jest profesjonalna i merytoryczna ocena prac przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę.

Proponuje się dodać ust. 6 do tego przepisu, w brzmieniu wskazanym powyżej. Ze względu na fakt, że szczególne kwalifikacje zawodowe nie powinny odnosić się do posiadanych uprawnień przez sędziów sądu konkursowego, lecz do faktycznie wykonywanego zawodu, z uwagi przede wszystkim na gwarancję, jaką dają dla oceny możliwości realizacji danej koncepcji konkursowej.

Art. 186.1. Zamawiający przeprowadza konkurs na podstawie ustalonego przez siebie regulaminu konkursu.

2. Regulamin konkursu określa w szczególności:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres i miejsce zamieszkania (siedzibę) zamawiającego;*
- 2) formę konkursu;*
- 3) szczegółowy opis przedmiotu konkursu;*
- 4) szacunkową wartość zamówienia realizowanego na podstawie pracy konkursowej, w przypadku o którym mowa w art. 182 ust. 4 pkt.2);*
- 5) informację o oświadczeniach lub dokumentach, jakie mają dostarczyć uczestnicy konkursu w celu potwierdzenia spełnienia stawianych im wymagań;*
- 6) sposób porozumiewania się zamawiającego z uczestnikami konkursu oraz przekazywania oświadczeń lub dokumentów;*
- 7) miejsce i termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału w konkursie;*
- 8) zakres rzeczowy i formę opracowania oraz sposób prezentacji pracy konkursowej;*
- 9) miejsce i termin składania prac konkursowych przez uczestników dopuszczonych do udziału w konkursie;*
- 10) kryteria oceny prac konkursowych wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów;*
- 11) skład sądu konkursowego;*
- 12) wysokość nagród;*
- 13) termin wypłacenia nagrody, a w przypadkach, o których mowa w art. 182 ust.4 również termin zaproszenia do negocjacji w trybie negocjacji bez ogłoszenia;*
- 14) istotne postanowienia umowy na realizację zamówienia publicznego, w przypadku o którym mowa w art. 182 ust. 4, jako podstawę do negocjacji.*
- 15) sposób i termin podania do publicznej wiadomości wyników konkursu;*
- 16) sposób udzielania wyjaśnień dotyczących regulaminu;*
- 17) pouczenie o środkach ochrony prawnej przysługujących uczestnikom konkursu.*

3. Przez formę konkursu - należy rozumieć w szczególności: konkursy studialne lub realizacyjne, jednoetapowe lub dwuetapowe, otwarte lub za zaproszeniami.

4. Szczegółowe zasady i tryb zastosowania poszczególnych form konkursowych określi Prezes Rady Ministrów w formie rozporządzenia.

Znowelizowane przepisy dotyczące konkursu nie zawierają regulacji określających jakie elementy powinien zawierać regulamin konkursu. Ze względu na specyfikę postępowania konkursowego, proponuje się wskazanie minimalnego zakresu informacji, które powinien zawierać ten regulamin. Pozwoli to na standaryzację tych procedur, a co za tym idzie zdecydowanie ułatwi zamawiającym przeprowadzenie konkursu, a uczestnikom konkursu udział w toczących się konkursach. Z uwagi na fakt, że zamówienie jest udzielane w trybie negocjacji bez ogłoszenia, którego istotą jest wzajemne uzgodnienie treści przyszłej umowy, istotne postanowienia umowy wskazane w regulaminie, bądź jako załącznik do regulaminu konkursowego, stanowią podstawę do negocjacji stron umowy. Brak tego dookreślenia w ustawie stanowił w obecnym stanie prawnym podstawę do naruszeń prawa w tym zakresie przez organizatorów konkursów bezprawnie wymuszających na uczestnikach adhezyjne akceptowanie warunków umowy na etapie przystąpienia do konkursu.

Z uwagi na fakt, iż projekt ograniczył formy konkursu jedynie do otwartych i ograniczonych (za zaproszeniami) zasadnym jest doprecyzowanie zapisu poprzez wskazanie innych dopuszczalnych form konkursu, ze względu na odmienny ich rodzaj. Formy konkursów mogą się krzyżować, co oznacza że konkurs może być np. otwarty, dwuetapowy i realizacyjny. Proponuje się uszczegółowienie zasad dla poszczególnych form konkursów w formie rozporządzenia wykonawczego.

W stosowanej międzynarodowej praktyce konkursowej konkursy możemy podzielić na konkursy realizacyjne, studialne (ideowe), jedno i dwu etapowe, otwarte i za zaproszeniami (tzw. ograniczone). W przypadku procedury za zaproszeniem (ograniczonej) wszyscy uczestnicy muszą otrzymać zwrot kosztów sporządzenia prac. Formy te mogą występować łącznie z uwagi na przyjęty

cel np. konkurs otwarty dwuetapowy studialno-realizacyjny itd.

Nie znajduje więc uzasadnienia ograniczanie formy konkursu w zapisach ustawy.

Jest to wbrew implementowanej dyrektywie klasycznej, która nie różnicuje form konkursów, a tylko nakazuje w przypadku, gdy konkurs jest ograniczony, ustalenia przez zamawiającego jasnych i niedyskryminacyjnych kryteriów kwalifikacji oraz ustalenia takiej liczby zaproszonych do udziału, aby była ona wystarczająca do zapewnienia prawdziwej konkurencji – art. 80 ust. 3 dyrektywy klasycznej.

Art. 187. 1. Po uzyskaniu pozytywnej opinii sądu konkursowego, o której mowa w art. 189 ust. 2, zamawiający udostępnia regulamin konkursu na profilu nabywcy od dnia publikacji ogłoszenia o konkursie.

2. Postępowanie konkursowe wszczyna się publikacją ogłoszenia o konkursie.

Proponuje się zmianę zapisu dotyczącego wszczęcia postępowania konkursowego. Zgodnie z projektem, ogłoszenie o konkursie jest wyłącznie zamiarem przeprowadzenia konkursu (art. 186). Należy wskazać, że od chwili ogłoszenia konkurs już trwa, choć jest poprzedzony złożeniem wniosków o dopuszczenie do konkursu. W związku z tym, ogłoszenie to powinno być pierwszą czynnością w postępowaniu konkursowym.

Proponuje się obligatoryjną ocenę sądu konkursowego dla regulaminu konkursu, jako niezbędną ze względu chociażby na konieczność fachowej weryfikacji opisu w regulaminie dotyczącego zakresu prac konkursowych oraz ich przedmiotu. Specjalistyczna wiedza sędziów sądu konkursowego będzie pomocna dla zamawiających na etapie formułowania regulaminów konkursowych, co pozwoli na sprawne przeprowadzenie całej procedury przygotowawczej do udzielenia zamówienia. Uniknięcie ewentualnych błędów na tym etapie jest gwarancją prawidłowo zrealizowanego zamówienia na etapie przetargowym, a w konsekwencji sprawnego zrealizowania w przypadku procesu inwestycyjnego obiektu budowlanego. Błąd na etapie regulaminu na koncepcję architektoniczną może zamawiającego kosztować duże pieniądze na etapie realizacji inwestycji budowlanej. Dlatego tak ważne jest, aby sędziowie konkursowi uczestniczyli również w fazie przygotowawczej do konkursu.

Art. 188. 1. Uczestnikami konkursu mogą być wyłącznie osoby fizyczne posiadające szczególne kwalifikacje zawodowe przez które rozumienie się prawo do wykonywania zawodu lub osoby prawne albo jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej dysponujące osobami fizycznymi posiadającymi prawo do wykonywania zawodu, o ile odrębne przepisy uzależniają wykonywanie zawodu od posiadania szczególnych kwalifikacji, w szczególności określonych Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2005/36/UE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych lub przepisów odrębnych w zakresie czasowego świadczenia usług transgranicznych.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą brać wspólnie udział w konkursie. Przepisy art. 96 stosuje się odpowiednio.

Proponuje się zapis ujednolicający art. 189 projektowanej ustawy oraz odniesienie się do prawa wykonywania zawodu, jako podstawy udziału w postępowaniu konkursowym, o ile odrębne przepisy uzależniają wykonywanie zawodu od posiadania szczególnych kwalifikacji, w szczególności określonych dyrektywą 2005/36/UE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych lub przepisów odrębnych (ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa) w zakresie świadczenia usług transgranicznych przez osoby posiadające prawo do wykonywania zawodu w innym kraju UE.

Art. 189. 1. Sąd konkursowy jest zespołem pomocniczym kierownika zamawiającego powołanym do oceny spełniania przez uczestników konkursu wymagań określonych w regulaminie konkursu, oceny

prac konkursowych oraz wyboru najlepszych prac konkursowych.

2. Sąd konkursowy w szczególności opiniuje pod względem merytorycznym regulamin konkursu przed jego ogłoszeniem, sporządza informacje o pracach konkursowych, przygotowuje uzasadnienie rozstrzygnięcia konkursu, a także, jeżeli zaistnieją przesłanki, występuje z wnioskiem o unieważnienie konkursu.

3. Sąd konkursowy w zakresie spraw, o których mowa w ust. 1 i 2, jest niezależny.

4. Kierownik zamawiającego może powierzyć sądowi konkursowemu inne niż określone w ust. 1 i 2 czynności związane z przygotowaniem oraz przeprowadzeniem konkursu.

5. Do czasu rozstrzygnięcia konkursu lub jego unieważnienia przez sąd konkursowy należy przestrzegać zasady anonimowości.

Proponuje się wskazanie funkcji sądu konkursowego zgodnie z poszczególnymi etapami konkursu, tj. etap wniosku o dopuszczenie do udziału w konkursie oraz etap oceny i wyboru prac konkursowych. Projektowany art. 186 ust. 2 nie odnosi się w ogóle do czynności, które muszą być wykonane w związku ze złożeniem wniosków o dopuszczenie do udziału w konkursie.

Wskazujemy również na konieczność sprecyzowania, jakie czynności winien wykonywać sąd, by zachować zasady przejrzystości prowadzonych postępowań konkursowych. Kierownik zamawiającego powinien mieć możliwość powierzenia sądowi konkursowemu również innych czynności, jeżeli wprowadzony przez niego regulamin konkursu będzie uzasadniał ich wykonanie.

Proponuje się również zmianę treści art. 185 ust. 4 projektu ustawy i ujednolicenie nazewnictwa. Prace sądu konkursowego kończą się rozstrzygnięciem konkursu lub jego unieważnieniem, stąd należy usunąć z projektowanych regulacji czynności sądu konkursowego polegające na wydawaniu opinii.

Jednocześnie wnosi się o usunięcie art. 185 ust. 5 projektu ustawy, gdyż sąd konkursowy ze względu na konieczność zachowania anonimowości postępowania nie może w jego trakcie występować do uczestników konkursu z prośbą o udzielenie odpowiedzi na pytania, które zostały zawarte w protokole, w celu wyjaśnienia wszelkich aspektów projektów. Taki zapis budzi uzasadnione wątpliwości w zakresie uczciwej konkurencji pomiędzy uczestnikami konkursu oraz anonimowości prac sądu konkursowego. Cel dyrektywy – dialog pomiędzy członkami sądu konkursowego, a uczestnikami konkursu zostaje spełniony przy zachowaniu zasad anonimowości w praktyce konkursowej poprzez:

- określenie w regulaminie sposobu udzielania wyjaśnień dotyczących regulaminu – tzw. zadawanie pytań i udzielanie odpowiedzi dot. zagadnień formalnych i merytorycznych konkursu (proponowana treść art. 186 ust.2 pkt 17);
- możliwe przyjęcie formy dwuetapowego konkursu (proponowana treść art. 186 ust.2 pkt 2), w której procedura oceny pracy konkursowej następuje w dwóch etapach – sąd konkursowy wybiera spośród prac konkursowych złożonych w pierwszym etapie niewielką liczbę najlepszych prac, autorzy wybranych prac są następnie zapraszani do udziału w drugim etapie i w tym momencie możliwe jest wniesienie przez sąd konkursowy uwag do wybranych prac z zachowaniem zasad anonimowości; rozstrzygnięcie konkursu następuje w drugim etapie;
- sporządzenie przez sąd konkursowy informacji o pracach konkursowych i uzasadnienia rozstrzygnięcia konkursu (proponowana treść art. 189 ust. 2.), w których mogą znaleźć się opinie, uwagi i zalecenia wniesione przez sąd, w tym zamawiającego do wybranych prac, zobowiązujące autora (autorów) do odniesienia się, uwzględnienia ich w opracowaniach pokonkursowych (zaproszenie do negocjacji bez ogłoszenia)

Proponuje się usunięcie z projektu ustawy art. 188 w całości z uwagi na wprowadzenie nowej treści art. 186 ust.2 pkt 2 nakazującej ustalenie formy konkursu w regulaminie. Zgodnie z tym zamawiający mając na względzie cel konkursu ustala jego formę.

Art. 190. 1. Zamawiający dopuszcza do udziału w konkursie i zaprasza do składania prac

konkursowych uczestników konkursu spełniających wymagania określone w ogłoszeniu o konkursie oraz regulaminie konkursu.

2. Uczestnicy konkursu niespełniający wymagań określonych w ogłoszeniu o konkursie lub regulaminie konkursu podlegają wykluczeniu.

3. Do oceny wniosków o dopuszczenie do udziału uczestnicy konkursu składają oświadczenia w zakresie wymaganym dla potwierdzenia spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1, za wyjątkiem dokumentu potwierdzającego prawo do wykonywania zawodu. W przypadku, o którym mowa w art. 182 ust. 4 pkt.2) uczestnik konkursu przed przystąpieniem do negocjacji składa dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań określonych w ogłoszeniu o konkursie lub regulaminie konkursu.

4. Wymagania określone w ogłoszeniu o konkursie oraz regulaminie konkursu nie mogą ulec zmianie po zaproszeniu uczestnika konkursu do negocjacji w trybie negocjacji bez ogłoszenia.

Treść projektu ustawy nie zawiera zapisów dotyczących skutków niespełnienia przez uczestników konkursu wymagań postawionych treścią ogłoszenia o konkursie oraz regulaminu konkursu. Proponuje się wprowadzenie czynności wykluczenia uczestnika konkursu z postępowania konkursowego w takich sytuacjach. A wobec treści art. 183 powyżej uzupełnienie powyższych zapisów stało się konieczne.

Art. 191. Niezwłocznie po rozstrzygnięciu konkursu zamawiający zawiadamia uczestników konkursu o otrzymanych ocenach oraz uzasadnieniu rozstrzygnięcia konkursu, podając imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres i miejsce zamieszkania (siedzibę) autora wybranej pracy konkursowej albo autorów wybranych prac konkursowych, w przypadku gdy przyznano więcej niż jedną nagrodę.

Art. 192. Zamawiający unieważnia konkurs, jeżeli nie został złożony żaden wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie lub żadna praca konkursowa albo jeżeli nie rozstrzygnięto konkursu z powodu wykluczenia wszystkich uczestników konkursu albo jeżeli regulamin konkursu zawierał zapisy na podstawie których nie jest możliwym zawarcie ważnej lub skutecznej umowy w sprawie udzielenia zamówienia publicznego.

Proponuje się uzupełnienie zapisu, o sytuację w której regulamin zawierał zapisy, które uniemożliwiają zawarcie ważnej bądź skutecznej umowy o udzielenie zamówienia publicznego. Może się to zdarzyć szczególnie wyniku błędów prawnych przy opisie przedmiotu pracy konkursowej bądź stawianym uczestnikom wymaganiom.

Art. 193. 1. W terminie określonym w regulaminie konkursu, zamawiający wypłaca nagrodę, a w przypadkach, o których mowa w art. 181 ust. 4 pkt.2) – wypłaca nagrodę oraz zaprasza do negocjacji w trybie negocjacji bez ogłoszenia.

2. Dokonuje zwrotu kosztów opracowania prac konkursowych pozostałym uczestnikom konkursu, jeżeli regulamin konkursu to przewiduje.

Powyższe stanowi usystematyzowanie porządkowe zapisów ustawowych, dotyczących wypłaty nagród oraz możliwości zwrotu kosztów opracowania prac konkursowych.

Art. 194. Po przeprowadzeniu konkursu zamawiający niezwłocznie publikuje ogłoszenie o wynikach konkursu.

Z uwagi na liczne dotychczasowe uchybienia organizatorów konkursu, koniecznym jest wprowadzenie zapisu o niezwłoczności publikacji wyników konkursu po dokonaniu jego rozstrzygnięcia.

Art. 195. Z przebiegu prac sądu konkursowego sporządza się protokół.

Art. 196. 1. Zamawiający przechowuje dokumentację konkursu przez okres 3 lat od dnia rozstrzygnięcia konkursu w sposób gwarantujący jej nienaruszalność.

2. W terminie 14 dni od ogłoszenia wyników konkursu, autorom prac konkursowych, którzy nie zostali zaproszeni do negocjacji zwraca się złożone przez nich prace konkursowe. W przypadku nie zawarcia umowy z autorem pracy konkursowej po przeprowadzeniu negocjacji, złożona praca konkursowa tego uczestnika podlega niezwłóchnemu zwrotowi.

Powyższe stanowi doprecyzowanie projektowanego art. 194 ust. 2. W projekcie nie doprecyzowano pojęcia „wybrane prace”. Z uwagi na brak przejścia jakichkolwiek praw autorskich majątkowych w wyniku braku pisemnej umowy w tym zakresie, zwrot prac z których zamawiający nie może korzystać jest oczywisty, dlatego należało zmodyfikować projektowaną treść art. 194 ust. 2 poprzez treść jak powyżej. W projektowanej regulacji brak było wskazania również terminu wymagalności dla spełnienia zobowiązania przez zamawiającego.

Art. 197. Zamawiający może powierzyć przygotowanie lub przeprowadzenie konkursu własnej jednostce organizacyjnej lub zewnętrznemu podmiotowi.

2. Ponadto jako konsekwencję powyższych rozważań należy uwzględnić modyfikację art. 60 ust. 1 pkt 8, który powinien w ocenie Izby Architektów RP otrzymać następujące brzmienie:

Art. 60 ust. 1 pkt 8 „zamówienie publiczne na usługi następuje po przeprowadzeniu konkursu i ma zostać udzielone zgodnie z Regulaminem Konkursu zwycięzcy konkursu.

Art. 60 ust. 1 pkt 8) mówi o udzielaniu zamówienia na usługi po przeprowadzonym konkursie, „zgodnie z zasadami przewidzianymi w konkursie, zwycięzcy lub jednemu ze zwycięzców konkursu; w tym drugim przypadku wszyscy zwycięzcy muszą zostać zaproszeni do udziału w negocjacjach”.

W związku z ideą i celem, dla którego organizowany jest konkurs, czyli pozyskania najlepszego rozwiązania będącego odpowiedzią na zapytanie skierowane w ramach przyrzeczenia publicznego, a nie prowadzenie negocjacji z kilkoma uczestnikami konkursu. Proponowany zapis zaprzecza idei przeprowadzania i organizacji konkursu. Konkurs kończy się bowiem wyborem zwycięskiej pracy konkursowej i tylko jeden wykonawca jest zapraszany do negocjacji bez ogłoszenia. W przeciwnym przypadku każdy konkurs będzie się kończył wyborem kilku uczestników, których zamawiający zaprosi do trybu negocjacji, w którym przedmiotem i celem nie będzie ustalenie najlepszego rozwiązania projektowego lecz np. najniższej ceny lub innych dodatkowych kryteriów poza regulaminem konkursu, co sprowadza konkurs do procedury przetargu czy dialogu konkurencyjnego. Nadto należy poddać korekcie w/w zapisy w zakresie słownictwa „z zasadami przewidzianymi w konkursie”, bowiem zgodnie z zapisami Działu IV Rozdział 2 występuje w ich miejscu Regulamin konkursu.

3. Wnosimy również o uzupełnienie wprowadzenia do art. 60 ust. 1 projektu ustawy o definicję trybu negocjacji bez ogłoszenia w następującym brzmieniu:

„Art. 60.1 Zamawiający może udzielić zamówienia publicznego w trybie negocjacji bez ogłoszenia, polegającym na udzieleniu zamówienia po negocjacjach tylko z jednym wykonawcą, wyłącznie jeśli zachodzi jedna z następujących okoliczności (...).”

Jednocześnie zwracamy uwagę, iż ustawodawca celowo, jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy, nie opisał procedury dotyczącej postępowania w trybie negocjacji bez ogłoszenia, wskazując jedynie na przesłanki dotyczące jej zastosowania - jako sumę przypadków zastosowania trybu z wolnej ręki oraz negocjacji bez ogłoszenia wynikających w obecnie obowiązującej ustawie. Z uwagi na połączenie przesłanek do zastosowania przedmiotowego trybu zasadnym jest przyjęcie negocjacji tylko z wybranym jednym wykonawcą. Powyższe jest w pełni uzasadnione na gruncie nowo

obowiązującej dyrektywy klasycznej, która nie precyzuje zasad procedowania w przedmiotowym trybie przetargowym. Pozostawienie regulacji ustawowej tylko w zakresie nazwy trybu i przesłanek jego zastosowania uznać należy za niewystarczające, gdyż uczestnicy przetargu nie będą wiedzieli co dany tryb oznacza, a to powoduje, że dopiero orzecznictwo sądowe lub Krajowej Izby Odwoławczej wymusi stworzenie definicji przedmiotowego trybu, która powinna być uregulowana wprost z ustawy.

4. Należy zwrócić również szczególną uwagę na nieprawidłową definicję oferty zawartą projektowanym art. 12 pkt. 20.

Wobec powyższego wnioskujemy aby art. 12 pkt 20 otrzymał następujące brzmienie:

*„Art. 12 pkt. 20 **oferta** - jednostronne zobowiązanie wykonawcy do spełnienia oznaczonego świadczenia na rzecz zamawiającego, zgodnie z wymaganiami określonymi przez zamawiającego w ogłoszeniu lub w innych dokumentach zamówienia, wyrażone w formularzu ofertowym oraz innych dokumentach dookreślających lub precyzujących treść oferty składanych wraz z formularzem ofertowym, takich jak plany, rysunki, kosztorysy, projekty, z wyłączeniem projektów architektonicznych i architektoniczno-urbanistycznych, do których stosuje się przepisy o konkursie.”*

W projektowanym pkt. 20 art. 12 za ofertę uznano „jednostronne zobowiązanie wykonawcy do spełnienia oznaczonego świadczenia na rzecz zamawiającego, zgodnie z wymaganiami określonymi przez zamawiającego w ogłoszeniu lub w innych dokumentach zamówienia, wyrażone w formularzu ofertowym oraz innych dokumentach dookreślających lub precyzujących treść oferty składanych wraz z formularzem ofertowym, takich jak plany, rysunki, **projekty**, kosztorysy”.

Tak brzmiąca definicja wskazuje, że częścią oferty może być projekt. Właściwym dla wyboru wykonawcy świadczącego usługi w zakresie projektowania jest konkurs wskazany w Dziale VI, Rozdział 2, jako procedura obligatoryjna, co zatem stoi w sprzeczności ze wskazanym w niniejszym piśmie nowo brzmiącym art. 182.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że projekty w tak szerokim ujęciu oznaczają, że zamawiający będą mogli żądać w ramach składanej oferty przygotowania projektu, będącego uzewnętrznieniem myśli projektanta, bez żadnej gwarancji uzyskania za tą czynność wynagrodzenia. Projekt architektoniczny winien być efektem pracy wykonanej w ramach realizowanej umowy o zamówienie publiczne, poprzedzonej wyborem projektanta w drodze konkursu. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że przedstawiając jako część oferty gotowy projekt powstaje uzasadnione roszczenie jego autora o odpłatne przeniesienie praw autorskich w tym zakresie i możliwości ich wykorzystania przez zamawiającego. W związku z tym takie przeniesienie nie powinno mieć miejsca na etapie oferty, gdyż zamawiający nie ponosi kosztów związanych z samym złożeniem oferty, a wykonawca w sposób nieuzasadniony traci wynagrodzenie z tym związane.

5. Cyfryzacja - Rozdział 4 (Komunikacja zamawiającego z wykonawcami)

W art. 30 projektu ustawy przewidziano rozwiązanie, zgodnie z którym „W przypadku zamówień publicznych na roboty budowlane lub konkursów zamawiający może wymagać zastosowania narzędzi elektronicznego modelowania danych budowlanych lub podobnych narzędzi. W takim przypadku zamawiający udostępnia alternatywne środki dostępu zgodnie z art. 29 do czasu, gdy takie narzędzia staną się ogólnie dostępne.” - **Przepis ten winien zostać usunięty z projektu ustawy.**

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Dyrektywa 2014/24/UE w § 22 ust. 4 wskazuje, że „w odniesieniu do zamówień publicznych na roboty budowlane i konkursów państwa członkowskie mogą wymagać zastosowania szczególnych narzędzi elektronicznych, takich jak narzędzia elektronicznego modelowania danych budowlanych lub podobne.

W takich przypadkach instytucje zamawiające muszą zaoferować alternatywne środki dostępu zgodnie z ust. 5 do czasu, gdy takie narzędzia staną się ogólnie dostępne w rozumieniu ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie”.

Z zapisu tego wynika uprawnienie Państwa Członkowskiego do wprowadzenia regulacji Dyrektywy w tym zakresie, a nie obowiązek bezwzględnej implementacji.

Należy zwrócić uwagę, iż wskazany przepis Dyrektywy odnosi się do akapitu pierwszego zdanie drugie art. 22 Dyrektywy, gdzie wskazuje się, że „*narzędzia i urządzenia wykorzystywane do celów komunikacji za pomocą środków elektronicznych, jak również ich właściwości techniczne, muszą być niedyskryminujące, ogólnie dostępne i interoperacyjne z produktami ICT będącymi w powszechnym użyciu oraz nie mogą ograniczać dostępu wykonawców do postępowania o udzielenie zamówienia.*”

W związku z tym, koniecznym jest podkreślenie, że składanie ofert, w których narzucone będzie przez zamawiającego (zgodnie z jego wyborem) korzystanie z elektronicznego modelowania danych budowlanych (BIM), w warunkach polskich, w praktyce będzie bardzo trudne do zrealizowania, a nawet może być niemożliwe.

Trzeba zwrócić uwagę, że projektowanie z wykorzystaniem takich narzędzi jest uzależnione od posiadania odpowiedniego, bardzo kosztownego oprogramowania, nie tylko przez biura projektowe ale i zamawiających.

Z jednej strony wybór taki będzie godził w dostęp do rynku Małych i Średnich Przedsiębiorstw, które w ramach swojej działalności świadczą usługi projektowe, lecz nie posiadają odpowiedniego oprogramowania.

Z drugiej strony jego posiadanie nie wpływa na jakość wykonanej usługi projektowej, a jedynie na formę jej przedstawienia i będzie przejawem dyskryminacji małych biur projektowych, co jednocześnie będzie skutkować ograniczeniem dostępu wykonawców do postępowania o udzielenie zamówienia wbrew jednoznaczemu wymogowi Dyrektywy.

Nie bez znaczenia jest okoliczność, że na rynku istnieje zamknięty katalog produktów (oprogramowania) do BIM i wyłącznie z nich będzie można korzystać. Programy te, o ile można powiedzieć, że są ogólnie dostępne (można je nabyć) nie są jednak interoperacyjne z produktami ICT będącymi w powszechnym użyciu (jak obecnie np. format .pdf), a to oznacza, że zamawiający nawet posiadający oprogramowanie firmy X nie będzie mógł wymagać przedstawienia projektu w formie dla niego właściwej, gdyż wykonawcy mogą mieć inne, niekompatybilne z nim programy.

Jednocześnie będzie się to również łączyło z ograniczeniami wynikającymi z posiadanych przez użytkowników licencji.

Po drugie przedstawienie projektu za pomocą elektronicznego modelowania danych budowlanych może wiązać się z wieloma problemami dotyczącymi praw autorskich do wykonanego projektu architektonicznego.

Oprogramowania umożliwiające elektroniczne modelowanie danych budowlanych to systemy otwarte, co oznacza, że projektanci nie są w stanie zabezpieczyć przekazywanych projektów przed nieuprawnionym wprowadzaniem do nich modyfikacji, tak jak obecnie umożliwia to format .pdf.

Ponadto, zgodnie z **art. 66 ust. 1** projektowanej ustawy: *Przedmiotu zamówienia publicznego nie można opisywać przez wskazanie znaków towarowych, patentów, pochodzenia, źródła lub szczególnego procesu, który charakteryzuje produkty lub usługi dostarczane przez konkretnego wykonawcę, jeżeli mogłoby to prowadzić do uprzywilejowania lub wyeliminowania niektórych wykonawców lub produktów.*

2. Opisanie przedmiotu zamówienia publicznego, poprzez wskazanie, o którym mowa w ust. 1, jest dopuszczalne w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych przedmiotem zamówienia publicznego, jeżeli niemożliwe jest opisanie przedmiotu zamówienia publicznego w wystarczająco precyzyjny i zrozumiały sposób, a wskazaniu takiemu towarzyszą wyrazy "lub równoważne".

Zastosowanie rozwiązania BIM uniemożliwi opisanie przedmiotu zamówienia z uwzględnieniem zakazu wynikającego z art. 66 ust. 1 ustawy.

Wprowadzenie konkretnego bloku danego producenta do projektu w 3D będzie wiązało się z podaniem informacji związanych z wszystkimi jego elementami np. wyposażenia, materiału, czyli

wskazaniem konkretnego znaku towarowego. Brak jest uniwersalnych bloków, które ze względu na brak przypisania do konkretnego producenta umożliwią opis przedmiotu zamówienia bez używania znaków towarowych.

Mając powyższe na uwadze, koniecznym jest usunięcie z projektu ustawy art. 30, którego implementacja nie jest obowiązkowa, a w kontekście dostępu do właściwego oprogramowania przez wykonawców oraz możliwości przedstawienia projektu w innym sposób, jest również niepotrzebna. Jako alternatywne rozwiązanie można zaproponować przygotowanie i nieodpłatne udostępnienie przez właściwych urząd państwowy oprogramowania do BIM, przy użyciu których wybór przez zamawiającego narzędzia do elektronicznego modelowania danych budowlanych będzie sprowadzał się do możliwości skorzystania z licencji ogólnodostępnej, opłaconej przez udostępniający urząd.

Art. 27 ust. 1 Projektu ustawy Pzp dotyczy możliwości odstąpienia zamawiającego wymogu użycia profilu nabywcy przy składaniu części oferty.

W przepisie tym wskazano w pkt 1-5 okoliczności, które mogą być podstawą takiego wyłączenia.

Niemniej jednak, wyłączenia te nie dotyczą składania ofert z wykorzystaniem narzędzi elektronicznego modelowania danych budowlanych, o których mowa jest w art. 30.

Jest to wbrew art. 22 Dyrektywy 24/2014/WE, gdzie wyłączenia takie dotyczy każdego z elementów komunikacji elektronicznej. Zapis stanowi:

Niezależnie od akapitu pierwszego instytucje zamawiające nie mają obowiązku wymagać elektronicznych środków komunikacji przy składaniu ofert w następujących sytuacjach:

- a) *gdy, z uwagi na wyspecjalizowany charakter zamówienia, zastosowanie elektronicznych środków komunikacji wymagałoby szczególnych narzędzi, urządzeń lub formatów plików, które nie są ogólnie dostępne lub które nie są obsługiwane za pomocą ogólnie dostępnych aplikacji;*
- b) *gdy aplikacje do obsługi formatów plików, które nadają się do opisu ofert, korzystają z formatów plików, których nie można obsługiwać za pomocą żadnych innych aplikacji otwartoźródłowych lub ogólnie dostępnych, lub są objęte systemem licencji własnościowej i nie mogą zostać udostępnione do pobierania lub zdalnego wykorzystania przez instytucję zamawiającą;*
- c) *gdy zastosowanie elektronicznych środków komunikacji wymagałoby specjalistycznego sprzętu biurowego, który nie jest ogólnie dostępny dla instytucji zamawiających;*
- d) *gdy dokumenty zamówienia wymagają przedstawienia modelu fizycznego lub w skali, którego nie można przekazać drogą elektroniczną.*

W związku z powyższym, oferta winna być podzielona na część elektroniczną i część „papierową” tak, by projekty architektoniczne zostały objęte właśnie tą częścią. Ponadto, ogólne wyłączenie, o którym mowa jest w art. 22 Dyrektywy, winno znaleźć się również w ustawie Prawo zamówień publicznych.

Jednocześnie deklarujemy, że Izba Architektów RP reprezentowana przez Krajową Radę IARP pragnie włączyć się na każdym etapie procedury formułowania ostatecznych zapisów przedmiotowej ustawy.

Z wyrazami szacunku:

Ryszard Gruda, Architekt IARP

Prezes Krajowej Rady

Sławomir Żak, Architekt IARP

Wiceprezes Krajowej Rady

Do wiadomości

1. OIA RP wg adresów mailowych;
2. a/a